

יג:

עין משפט
נר מצוה

קבד א מיי' פ"ה מהל' פסה"מ
הל"ט:
קבה ב מיי' פ"ז מהל' ערכין
הל"ו:

מוסף רש"י

וַיִּתְּכַפֵּר בַּאֲשֶׁם אֲחֵר. שֶׁאֵד
אֲשֶׁם שֶׁנִּי זֶה שְׁחִילל הָרִאשׁוֹן עָלָיו
וַיִּתְּכַפֵּר בְּאַחֵר וְאֲחֵ"כ נִמְלֵא זֶה
(לְעִיל ט:).

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

רבי אומר למה יצא מעשר: דסבירא ליה לרבי ללקיחין יחיד ולמעוטי כזור ושותפין לא אינטריך שהי כל הפרשה דתמורה בכלשון יחיד נאמרה ולמעוטי נמי קדשי דזק הציט לא אינטריך דלא איקרו קרבן ולמעוטי נמי עולת מותרות לא אינטריך דקסבר עולת מותרות נלדבת כזור אזלי ופשיטא דלא בעדי תמורה ק' פלש' וי עוד י"ל דסבירא ליה דעולת מותרות נלדבת יחיד אזלי וסבר כרבי אליעזר דעושה תמורה: ד"ר' בתמורת גופו. דס"ד דאין עושין כלל תמורה משום דיאל' לדון בדבר חדש כדמפרש הש"ס אי נמי לדון בתמורת גופו לומר דחלה על דבר שאינו ראוי וסנייה פירש רש"י: **תמורות** שמו. היינו אלס קרא לעשירי תשיעי ואלס קרא לעשירי ולאחד עשר עשירי דקיימא לן (בכורות דף ט.) דשלשתן מקודשין:

הדרן עלך הכל ממירין

יצחק לרבא לרבי שמעון דאמר ^א דבר הבא בחובה ע
תמורה הא עולת נדבה לא אמר ליה עולת נדבה נמי
תמורה ולא נצרכה אלא לעולה הבאה מן המותרות
^ב לה כמאן דאמר מותרות לנדבת צבור אולי פשיי
^ג הוא אין תמורה בצבור אלא רבי שמעון סבירא ליה
לנדבת יחיד אולי מאן שמעת ליה האי סברא ^ד רבי
בהדיא דעבדה תמורה דתניא עולה הבאה מן המותרות
רבי אליעזר רבי שמעון סבר לה כותיה בחדא ופ
אליעזר סבר עולה הבאה מן המותרות עושה תמורה
תמורה אי הכי ^ה דבעיא רבי אבין ^ו הפריש אשם ל
^ז ונתכפר באשם אחר וניתק זה לעולה מהו ^ח שיחזור
^ט אילמא אליבא דר"ש ^י הא אמרת רבי שמעון ס
מן המותרות אין עושה תמורה רבי אבין הכי קמיעי
דקאי כר"ש דאמר אין ממירין וחוזרין וממירין וס"ל כ
הבאה מן המותרות עושה תמורה מהו שיחזור וימיר
אחת מאי ואם תימצא לומר קדושה אחת ^כ ^ל (או)
וגוף אחד מאי תיבעי:

הדרן עלך הכל ממירין

תמורה שמו אינה חלה אלא על דבר הראוי. ילקדש קדושה גמול
דרבי צבי רחמנא דעביד תמורה שמו איגרוני מיגרעא. ללא חיילא
כל כך דליתיה בתמורה שמו: מאי דרבי רבי. וקרא לא רבי אלא
למאמרין הכי: דבר החדש. תמורה שמו: יאן ליטנא אחרינא (ו) יא
יהא משום דלחמרא כשר שלמים איגרועי מיגרע תמורה שמו
דרבי רבי כו' והא מהיבא סיני. דלימא הכי דהא אינא חיה הדמות
שמו אין לך בו אלא חידושו להכי אלתערך לרבווי. והכי עיקר דלא
מילתא לאוקומה הכי דהא תמורה שמו דקדשה איתרבי מוכל מעשה
מחבקר לא רבי אלא להקדשה ללא חינא יו דלדייניה בתמורה שמו
דודאי מיגרע גרעא דלמאי דלא רבי לא רבי הוה ליה למימר מנא
כלומר מהיבא אחיא לי דלימא הכי יו דלכרכה קרא לרבווי:
שינתא דרעייה דדמיו קריצין עולה וכגון הפריש מעות לחטאתו וא
הנה תמורה חטאת ומתורת אשם ילקח בזה עולות בדשר לשם
לשופרות: לנדבה יחיד. הבעלים עצמן מביאין בדימים עולה ואינה
לנדבת יחיד אולי בפרק ואלו קדשים (למן דף כ:) תמורת אשם וד לא
דמיין לנדבה לשופרות רבי אליעזר אומר ביצא בדמיו עולה:
למעוטיה מתמורה: אי פני. לרבי שמעון לטעמיה [א] הבהמה מו
בה השתא לידעולה הבאה מן המתורות היא: וחללו על אחיה. אי
ווימיר. דהיבא אחר רבי יוחנן אליבא דרבי שמעון אין ממעיר
יול ליתא דמימר או דלימא ל'ש: אי אליבא דרבי שמעון ממעיר יול
עולה יו מותר דלא עבדה תמורה: יא אי מהיבא מנא. דסיבא לא רבי
כשיני גופין וקדשה אחת מאי. אי שתייה הפריש אשם להתכפר
דהיינו נתכפר באשם אחר וגמלא ראשון האבוד וניה

הדרן עלך הכל ממירין

[illegible]

שיטה מקובצת

ות כטוף המסכת: **עריבת יחד אולי**. גליון ומביא נטכס ומ"ד לנזבת צבור אין בה פסיקה אליבא דמאן איבעי ליה דמסתמא לית ליה כושר ממרין וחוזרין וממרין: ס"א דא דבעי ו הוהם וחללו א"י נחפר אחד וניתא רבאש לעלה מה להמיר בו, אליבא דמאן קא ון והמא מעשור יליף תפילו אחד תמורה נמי לאש עבדא, ר' אבין אליבא דר' אלעזר קא

הכל ממירין פרק ראשון תמורה

דער שטאנענדיקער אומשטאנד פארמאגט אומגעפער דעם זעלבעם אפמאכונגס-אומשטאנד ווי אין דער שטאט פארמאגט אומגעפער דעם זעלבעם אפמאכונגס-אומשטאנד. דער שטאנענדיקער אומשטאנד פארמאגט אומגעפער דעם זעלבעם אפמאכונגס-אומשטאנד. דער שטאנענדיקער אומשטאנד פארמאגט אומגעפער דעם זעלבעם אפמאכונגס-אומשטאנד.

ודבר שאינו בא בשתופות [א] ^ט רבי אומר למה
 יצאת מעשר מעתה לידון בתמורת שמו
 ובתמורת גופו [ב] לומר לך תמורת שמו
 קריבה תמורת גופו אינה קריבה תמורת שמו
 נגאלת תמורת גופו אינה נגאלת תמורת גופו
 חלה על דבר הראוי ועל דבר שאינו ראוי
 ותמורת שמו אינה חלה אלא על דבר הראוי
 בלבד אמרי ^ט משום דרבי רחמנא דאית ביה
 תמורת שמו איגרועי איגרע אין דאמרינן מאי
 דרבי רבי ומאי דלא רבי לא רבי והא מהיכא
 תיתי אמר רב הונא בריה דרב יהושע ^ט משום
 דהוה דבר הבא לידון בדבר החדש ואין בו
 אלא חידושו בלבד אמר ליה רב נחמן בר

דבר שהיה כלל ויאל לידון בדבר
חדש שהיה מידוש תמורה שמו שאינה
כלל הקדשים י" והוי אמינא אין
לך כן אלל מידוש י" תמורה שמו אלל
תמורה גופו לא להכי האדריה קרא
ויאל לידון בתמורה שמו וגופו:
סמורה שמו קריבה. כדאמרינן
בשילהי בבורות (פא.) הבקרי לרבות
אחד עשר לשלמים: סמורה גופו אינה
קריבה. כדאמרינן בפירקין לעיל (דף
ה:) גמר העברה העברה מזכור
ובזכור כתיב י" הן קריבה ואין
תמורתן קריבין: סמורה שמו נגאלת.
דשלמים היא ושלמים נגאלין כשנופל
בהן מוס: סמורה גופו אינה נגאלת.
דכתיב הוא ותמורתו יהיה קדש לא
יגאלת: סמורה גופו חלה אע"פ שאינו
ראוי. כגון צלל מוס מאי טעמא
כמעשר דהל על צלל מוס ונפקא
מיהו לאלול בקדושת מעשר שלא
ישחט באיטליז ולא ישקל בליטרא:

ול דבר הראוי. ליקדש קדושה גמו

וַיִּבְרָא מֶמֶסֶס הָאֵל כִּי־שֶׁשׁ דְּבָעִי נִמְצָא בִּיהֶם טָפִי לְחֹמֶרֶת הַהוּאִי וְחֹמֶרֶת
 יִי דְחֹי שְׁלֹמֹם כְּדֻקְתִּי בְּדָבָר לְרִבּוֹת יִיֹא לְשִׁלְמִים: **מְהִיבֵא סִינֵי**
פֶּסֶר סְמוּרֵם שְׁמוֹ שְׁאִינֵה חֲלֵה יֵה אֵלֵה עַד דְּבֵר הָרֹאִיו: וְסִבְרָה אֵלֵה
 פֶּסֶרֶר קָרָה לְרִבּוּי: וְשִׁמְיָ אִין אֵלֵה יֵה כִכַּז בֵּין אֲמִירִינִי לְמֵאִי
 הֵה נִדְרֶשֶׁת בִּזְהֵן וְאֲכִינִי לְמֵאִי כִבְיָהּ (א) לִידוֹן דְּבֵרֵר חֲדָשׁ יֵה בְּתִמְרֹת
 אֵלֵה לְעֵלֵי אֵיכָא תְּרִי פִירְכִי חֲדָא דְמֵאִי קֶאֱמֵר לְמֵאִי דְרִבִּי רַבִּי לֹאֵה
 וְקָרָה וְאֵלֵה וְלֹא מִשְׁמַע אֵלֵה סִתְמַמֵּה בִּין חֵס בִּין עֵבֶל מֹוס וְמֵאִי דְרִבִּי
 דְּקֶאֱמֵר פֶּרִיךְ יֵה לִיֹה מְהִיבֵא מִימִי וְאִין זֶה לְשׁוֹן הַשֵּׁס הַהוּאִי לְאֻקִּיס
 הֵה אֵלֵה לְדִמְרִיכֵה הִבִּי אֲבָל לֹאֵה לִישָׁא מִשְׁתַּמַּע שְׁפִיר מְהִיבֵא מִימִי
 בִּינֵה עֲלִיֵה: שִׁקְרִיבְנֵה דְמֵסֵג דְּלֹמֶר הִרִי זֹרֵס: כְּגוֹן אֲשֶׁם
 וְיִתְמֹתוֹר מִבְּיֹאֵל בְּזוֹתֹה דְמֵסֵה עוֹלֵה אֵלֵה דְּוֹשֵׁה יְהוּדֵעַ הִכְּהֵן לֹאֵה
 וְיִתְמֹתוֹר לִכְנִיסִים בְּפִרְקֵה וְלֹד טַחֲטָה (קָמֶן 97 גג): לְנִדְרֵס כְּזֹור אֲוֹלִי:
 לֵהן לְחֹבֶזְתֵּה אֵלֵה לֹאֵם דְּרוּרִן הֹאֵה: רַבִּי אֲלִיעֶזֶר: דְּאִיתִּי לִיֹה מוֹתֵרֹת
 מְזֹרֵה וְלֵזֶן וְלֵזֶן עַד סוֹף הָעוֹלָם יִרְעוּ עַד שִׁסְתַּאבְזוּ וְיִמְכְּרוּ וְיִפְּלוּ
 לֵה כְּוֹסִיסֵה כְּחָדָא: דְּמוֹתֵרֹת לְנִדְרֵס יִיחִד אֲוִלִי לְדִלְכִּי אֲכַטְרִיךְ
 לֹאֵה עֲבָדָה (א) תְּמֹרֵה וְאִפְּלוּ לֹא אֲמִירִי בֵה מְשִׁקְרָה לֹא מִנִּי אֲמִירִי
 וְתִכְפֵּר בְּחָשֵׁם אַחֵר כִּי כְּדִרְפִּישִׁית לְעֵיל בְּפִירְקִין (א): מֹוס שִׁימּוֹר
 וְזִרְזִין וְמִמְרִינִי הִיכָא דְקֶאֱסִים בְּקִדּוּשְׁמֵיהֶם אֲבָל כְּגוֹן קְדוּשָׁה אֲחֵרֵת
 יֵה כְּלוּמֵה הֵה (א) רַגְמֵר ר' שְׁמַעוֹן מְעַשֵּׁר דְּבֵר שְׁחֻבָּה לְאִפְסוּקִי
 עוֹר וְחִיכִי יִימֹנֵה דְּלֹמֶר לְעֵיל (א) אֲלִיבֵא דְר"ס אִין מְמִירִי וְסוֹחֵרִי וְמִמְרִינִי
 וְהִכְרִי בֹו הָוֹסֵם וְחִילְלוּ עַל אַחֵר: אֵלֵה שְׁמִי קְדוּשָׁה וְאִין אַחֵר:
 עוֹלֵה: סִיבְעִי: לְשׁוֹן יְרוּשְׁלַמִּי כְּמוֹ בְּלָשׁוֹן בְּבִלִּי:

הדרן עלך הכל ממירין

לכבוד: ולא נצטרפים. ההיא דקאמר דרבי שבא חובב: אלא קאמרינן עולה הבא מן המדבריות, כגון שם והיהאל לא עברא תמורה דהא אמרי רבנן מותרות לנדבת ציבור אולן ועיצור לא עברי תמורה: ונתיב, זה הדין והיטוי עולה הבא מן המדבריות אל המביא חיי משכחת כגון דאמר רבי תנאי מן חייב לא עברא ד' דוחי' וספיקא דרבי אליעזר כן מהו שחולח ומימר: בן חייב מן חייב לא עברא ד' חייב לא עברא ד' שמעון אבא ב' מי לא עברא דהא אמר מה משכר שבא חובב עושה תמורה ויטוי עולה הבא מן המדבריות אינה בא' חייב לא עברא דהא אמר כן שמעון דאמר אי מימר דוחי ויטוי עולה הבא מן המדבריות כן גופא ב' גופין קרושי' קרושית וקנה אחד. הינו כלל הומא מן כלל דוחי ומימר בניגא אחד קרושיתא חזרת מבי' חייב

[illegible]

(א) [שזועות כה:], (ב) [לעיל ט.],
(ג) [שייך לע"א:], (ד) [ויקרא כז],
(ה) [בזכרות ס:], (ו) [ויקרא ג],
(ז) [במדבר יח], (ח) [ויקרא כז],
(ט) עיין רש"ק,

הגהות הב"ח

(ה) וְאֵלֶּם מִתְּחִלָּה לומר קדושה
 חַלֵּל אֱלֹהִים וְיִצְחָק וְיִרְמְיָהוּ וְכוּ'
 נמחק: (ו) רש"י וְיִצְחָק וְיִרְמְיָהוּ
 וְכוּ' אֱלֹהִים. יצ"ח וכו' לפי גי'
 שיה' גורם רש"י וְיִצְחָק וְיִרְמְיָהוּ
 ע"ה: (ז) לִשְׁמֵךְ לִשְׁמֵךְ וְיִצְחָק
 ואח"כ מ"ה לידוך בתמורת
 שמך כ"ו לפי שיצא מעשר:
 (ח) ד"ה תפס תפס וכו' תפסו
 (ט) ד"ה דבך דבך וכו' תפסו
 קושטא בגמ' של אמר ר' יוחנן
 (ס) וְיִצְחָק וְיִרְמְיָהוּ לומר למה
 נמחק: וואח"כ מ"ה לידוך בתמורת
 חשד בתמורת גופו יצ"ח ר"ל
 תשמונת גופו וכו' ח"ל על שמיני
 ראוי כמו מעשר וק"ל וכן תבין
 הסוּף:

הגהות הגר"א

[א] גב' ר"א למה זו מעשה
קאי על והלא כבר ידע
שם יקר. ר"ה הוא כמו ועוד
כמ"ש מוס' ר"ה לזון א"י כ' י'
[ב] שם זו ומספד. גרש"י
והזמן וחללו הם אחר ומספד:
[ג] שם אליעזר כ"י גרש"י
ד"ש ממעשר ילפינן: [ה] שם
הוא אמרת עד תמורה ל"ב רש"י:
[ו] רש"י ד"ה א"ה. הבהמה
מותרות. ז"ל הבה ממעשרות:
[ז] בא"ה מותרות. הס"ד. ואפי'
לא כ"י. הוא ש"ך אחר ד"ה אי
אליאב י"י: [ח] ר"ה אי דגמה.
ז"ל גמר:

[illegible]

בִּרְבֵּי חֻשֶׁשׁ, דְּתַמּוּרֹת שְׂמוֹ קִרְבָּה
נִגְאָלֹת מֵהַ שְׂאִי כֵן בְּתַמּוּרֹת גּוֹפֵר
הֵילֵכֶךְ אֵין לָךְ בּוֹ אֵלָא חֲדוּשׁוֹ
יֵישׁ מְצוֹת לְחֻבְתּוֹ וְנִיתוּרֵהוּ מִהֵן
אֲשָׁן לְעוֹלָה מִשּׁוּם דְּנִמְצָא אַחֲרָי
דָּאמ' אֵין מִמֵּירָן לְחֻזְרוֹן וּמִמֵּירָן
מִמְעַשֵּׂר לִפְנֵין אִפִּי' חֲדָא תַּמּוּרָה
חֻבָּה; וְהִבֵּי קָא מִיבְעֵאמִי לֵית א'
אֲחַת מֵאֵי הֵינּוּ בְּלֹא נִתְכַּפֵּר; וְב'
הָרֵן עַלֶךְ חֲבֵל מִמֵּירָן

רבי תמורת גופו נדקיימא קיימא
נליה בחרא דר"א (ש"ס) [ח] הכי
[טו] גופו שאם תמכר קיימא
אליהו (ש"ס) [כז] אחרת
[כח] גופו דהוי אמתא כיון דלית
פי' הנישנא אחרתא דלקמיא (ש"ס)
מיא. ג"א בן און דמיס עולה
בפירקין ס"ד (פ"ג) [לח] אחרת

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הנר"א

בגמ' אשכחיה דכתיב אִיגְרָתָא.
י אשכחיה אינשי כתיב
חמא. ולפי קושיית גמ' לקמן
ע שהגרסא היא אשכחיה
חמא כתיבי כו': [ב] רש"י
דברים. דל"כ כו'. פי' דאם
דגס אברים ופדרים דוקא
כיום אי"כ ז"ל הא העולה
ו דוחצים (פ"ד הא) למעוטי
טה בלילה הא בלילה אינ
ראוין למנוח:

רבינו גרשום

[illegible]

קרבנות ציבור. יש כולם זכרים דרוֹבן עולות ועולה זכר הוא וזֶה
ציבור מצידין שלמים אלא כבשי עֲרֵמָה דזכרים הן ומטאֹת
זֶה שְׁלֵמָהן עֲרֵמָה דכחמיצ (כחול) ושעיר מטאֹת אחד: קרבנות היחיד
חייבין באחריותן. כלומר יש מהן מאותן שקבוע להן זמן שאפי' עבר
הזמן חייבין להקריבן גם כגון קרבן
העולות יולדת (וקרבנה) וקרבנות מנחה
אם עבר שמיני שלו יכול להקריבו לאחר
מן אכל קרבנות ציבור איש להן זמן
אם עבר זמנם בטל קרבנן כדמפרש
גמ': משקרב הוצא. שאם קרב הוצא
וזמנו ולא קרבז עמו חייבין
להקריבם אפי' נמאן ועד עשרה ימים
כדמפרש גמ': חייבין כפן גדול. דוחים
שבת ועומה דמצי בה מנחה ממדי'
הרי היא לך כמנחת תמידין בשליה
הסתכלת במנחות (דף י:) פר

וְלֹא אֶת הַטּוֹמָאָה ^א וְהָיָה
הַזֶּה וְרוּחִין אֶת הַשְּׁבֵת
תְּמוּרָה כּו': וּבִלְלָא הָאֵל
בְּבַהֲמָה קִתְּנִי וְהָרִי וְלֹא
הָיָא דְאִמֵּר הוֹלֵד עוֹשֶׂה
עוֹשֶׂה תְּמוּרָה כִּי קִתְּנִי
רַבְנָן ^ב בְּעִיקֵר יוֹבְחָא
וּבִלְלָא הוּא וְהָרִי עוֹלֵד
הַעוֹף ^ג דְּתַנִּי' תְּמוֹת
דְּקִרְבָּן יִחִיד הִיא יִנְקָא
וְהָאִיבָא ^ד אֲשֶׁם יִחִיד
בִּיחִיד בֵּין בְּצִיבּוֹר יֵאָבֵד
כָּל קִרְבָּנוֹת יֵשׁ בְּקִרְבָּנָא
זָכַר מִיִּיתֵי ^ה: קִרְבָּנוֹת
[בְּיוֹמָן] מִלְּמֹד שְׂכָל
הַבֵּיאן אֵינוֹ חַיִּיב בְּאַחַח
הַזֹּבְחָתָא ^ו מִנְחָתָא וְ
^ז מִלֵּב שְׁבֻחוֹת ה' ^ח
בְּיוֹם אֵין וּבְלִילָה לֹא
וּנְסִיכָהּ וְלֹא כֹתֵב מִ
שְׁנֵי מִשּׁוֹם ^ט דְּבִקְדָּשׁ
יֵשׁ וְהַתֵּנָּה ^י אֵין לִי אֵין
יֵשׁ שְׁמִקְרִיבִין מִבּוֹא הָאֵל
לִיקְרֵב בְּיוֹם עֲבֹנֵי הַקֶּסֶף
הַשְּׂמֵשׁ סִלְקָא דַּעֲתָךְ
הַשְּׂמֵשׁ ^{יא} שְׁמִתְעַכְבְּדִין
הָעוֹלָה רִיבָה קִתְּנִי בִּ
לִיקְדָּשׁ כֹּאן לִיקְרֵב
וְהָאֵל ^{יב} תְּנִי' זֶה הַכֹּלֵל
קִדּוּשׁ בְּלִילָה בֵּין בְּיוֹם
יּוֹסֵף מִמִּנְחָת נִסְכֵּי
דִּיתִיב וְקֹאמֵר מִשְׁמִיחֵי
שְׂאִין קִרְבִּין אֵלֹא בְּיוֹם
בְּיוֹם אִמֵּר אִי ^{יג} יֵשׁ יֵשׁ

[illegible]

ב כו' (ח"ט) **מת** אדם הייתי כותב אגרת הק"ד ומה"ד שלחי. הייתי שולח לרב יוסף לצבל (ח"ט)
ליפסל (ח"ט) **נא** לקרב (צ"ע) **נב**

שימה **א**: **א**ימא עולת העוקן. גליון תימה הא לעיל משני כי קתני בבמהו וכי תימא דהדר ביה מהחיה עיקר ויבטא גמי, ועוד דעני נמי עיקר ויבטא הוא, וי"ל דבמהוהו כיון דתכתיב בה בבמה שני יורה בבמהה אבל הכא שייך למיתני שפיר בוכורים ובנקבות כיון דאיכא בעולת העוקן דהא נמי יורה דהיא ע"י בהשפוטו בסוף המסכת: **ואיבעית אימא** נמי **קתני** וכו', ולא צריכי להני תריצוי

יש בקרבנות פרק שני תמורה

בבב הקרב בבִּיחָה. פֿרש"י (ש) שִׁילֵה שְׂמִי הַלֵּחַם (מנחתם דף ק). כגון שֵׁמֶן לַמִּזְבֵּחַ וְלֹא נִרְאָה מִמֶּה קָדוֹשׁה שְׂיִיבָה בִּיה (ו) הֵא לִית בִּיה קָדוֹשֶׁת לַעֲלִימָה לְכָךְ נִרְאָה לִזְמַר דְּלֹא מִזְבֵּי קָרֵב בְּזִילֵה אֵלֶּה מִנְחַת נִסְכִּים וּמִשׁוֹ"ה יִיחָא דְּלֹא מִשְׁנֵי הֵכָּא דְּלִימָח מֵ אִינוּ קָדוֹשׁ יִשְׁלֵדֶשׁ אֲבָל קָרֵב לַעֲלִימָה (דפי)
מִסְקִי הַחֵם שִׁילֵה שְׂמִי (ש) שְׂמִי הַלֵּחַם (דפי)
דְּסִמְךָ אֵחָא דְּתַנִּי וְכֹל הַקָּרֵב בְּזִילֵה דְּלֹא מִזְבֵּי קָרֵב בְּזִילֵה אֵלֶּה מִנְחַת נִסְכִּים בְּלִבְדּוֹ וְהִיא דְּתַנִּי לְמִפְרָךְ מִינֵה הֵכָּא בְּדִידִּא מִדְּקַתֵּי וְכֹל הַקָּרֵב בְּזִילֵה וְלֹא מִזְבֵּי דְּזֶרֶר יֵא אֵלֶּה מִנְחַת נִסְכִּים בְּלִבְדּוֹ אֵלֶּה יֵא מִדְּהֵר לְפִרְזֵי חָף לְפִי מִה דְּס"ד מִעִיקָרָא הַחֵם בְּפִי שְׂמִי הַלֵּחַם:

ותן ולא באחריות נסכיהן אבל חייבין באחריות נסכיהן
בבנות הציבור מה שאין בקרבנות ^א יחיד שקרבנות
ואת הטומאה וקרבנות יחיד אינן דוחות לא את השבת
מאיר יהאלא חבית' כ"ג ופר של יוה"כ קרבנות היחיד
ת הטומאה ואלא שזמנו קבוע: גמ' קרבן יחיד עושה
והרי עופות ידקרבן יחיד ^א ואין עושה תמורה כי קתני
קרבן יחיד הוא ואין עושה תמורה הא מני ^א רבי יהודה
תמורה והרי תמורה עצמה דקרבן יחיד היא ואין תמורה
בעיקר ויבחה קתני השתא דאתית להכי אפילו תימא
קרבן יחיד ^א וזכר אתיא נקבה לא אתיא האיכא עולת
גרות בבהמה ואין תמות וזכרות בעופות והרי חטאת
אתיא זכר לא אתיא האיכא ^א שיעיר נשיא דמיתתי זכר
אתי נקבה לא אתי כי ^א קאמרי רבנן קרבן דשוי בין
ביחיד איתיה בצבור ליתיה ואיבעית אימא מי קתני
קתני ומאי יהיו שלמים ^א ואי בעי נקבה מיתתי ואי בעי
יד חייבין באחריותן [כו]: מנא ה"מ דת"ר ידבר ויא
ם כשר למוספין בינו מלמד שאם עבר היום ולא
תן יכול לא יהא חייב באחריות נסכיהם ^א ואע"פ שקרב
יהם ^א בלילה מנחתם ונסכיהם למחר ר"ל אמר מהכא
צריכא דאי כתב רחמנא מלבד שבתות ה' הוה אמינא
מזר קרא ומנחתם ונסכיהם ואי כתב רחמנא מנחתם
שבתות ה' הוה אמינא בלילה אין ביממא לא ומאי
לילה הולך אחר היום צריכי ונסכים מי קרבי בלילה
דברים שדרכן ליקרב בלילה כגון אברים ופדרים

ש ומתעכלין והולכין כל הלילה כולו דברים שדרכן
הלבונה ומנחת נסכים י"י שמעלן מבוא השמש מבוא
אמרת דברים שדרכן ליקרב ביום ניהו אלא עם בא
הולכין כל הלילה מנין תלמוד לומר ^א זאת תורת
א ^ב נסכים ביום אמר רמי בר חמא לא קשיא כאן
מר ליה רבא אי מיקדש קדשי קרובי י"י מיקרבי
הקרב י"י ביום אין קדוש אלא ביום וכל הקרב בלילה
בין בלילה קדוש בין ביום בין בלילה אלא אמר רב
ממא מתניתא כי סליק רב דימי אשכחיה לרב ירמיה
ירבי יהושע בן לוי ^ב מנין לנסכים הבאים עם הזבח
נ"ל ^ג ולנסכים ולשלמיכם מה שלמים ביום אף נסכים
שכחיה ^ד ^ה דכתיב איגרתא שלחי ליה לרב יוסף
ולא

וַיֵּדֹעַ הַיּוֹם בְּיָדָיו אֲזַל בְּנֵי־לֵא: וְאִי כֹכַב מַמְחָס וּפְסָדִים הוּא אֲמִינֶה. לְיֹמָרוֹ וְכִי תִימָא מַאי שָׂא דְלִימָא בְּנֵי־לֵא אֵין בִּימָמָא לֵא הָא קָרָא סְתִמָּא בְּיוֹם קָרְבָּנוּ יִיכָל לֵא יִשְׁמַחְוּ וּמִמְנוּ עַד בִּקֵּר אֲלֵמָא כִּל הַלִּילֵה קְרִי מִלָּא דְלִימָרָא לֵא: אֵין יוֹ. פְּסָדִים (א) הִיא וְאִשְׁקָרָא אֲזַל דְּכַפְתִּי הִיא תַּמְעַלְלִין וְכָל הַלִּילֵה: אֵין יוֹ אֲלֵא דְבָרִים שְׁדֵרְן לִיקְרֵב בְּנֵי־לֵא. דְּבָרִים שְׁקִיעַת הַחֲמָה נִתְּנָן עַל מִלָּהּ מִמְעַרְכָּה (א): דְּבָרִים שְׁדֵרְן לִיקְרֵב בְּיוֹם. וְיִשְׁמַחְוּ מִיּוֹם וְלֵא בְּנֵי־לֵא אֲזַל דְּבָרִים וּפְסָדִים הוּא דְלִימָרָו (א) הִכָּה (א) הִיא וְהִסּוּ תַּמְעַלְלִין מִחִילִין (א) דֵּלֵא לֵא כֵּן הִיא תַּעֲוִה מַאי מִמְעַן: וְיִשְׁקִיעַ הַשְּׁקִיעָה: לִיקְדֵּשׁ. בְּנֵי־לֵא (א) אֵס נִיתָו בְּכָלִי שְׂרַת קִדְשִׁי דְמוּ יִדֹעַ הַיּוֹם קָרְבָּנוֹ נִמִּי קִדְשִׁי: סִמִּי (א) מִכָּאן קִרְסִין. אֲלֵא תִימָנִי לֵא עַם יִשְׂרָאֵל הַזֶּה הָיוּ כִי זָכָה גּוֹפִיָּה וְאִינִן קִרְסִין אֲלֵא בְּיוֹם: דְּמוּ דְּמוּ (א) הִייתִי כֹכַב אִגְרָמִי וְהִייתִי שׁוֹלֵה לְרַב יוֹסֵף לְכָבֵל:

[illegible]

ובצת לעיל. גליון: מַצֵּב שִׁבְתוֹת ה' עי' בהשמוּטוֹת בְּסוּף הַמַּסֶּכֶת: מִשּׁוּם דַּמְקִיזִים יִצְחָק הוֹלֵךְ שְׁשִׁיזִי הָדוּ מִמִּקְוֵי לֵיה בְּיוֹם אֶבֶל בְּלִילָה אֵל הָדָא וְיוֹם מִסְתַּבֵּר טַיִּי מִקְרָאֵמֵי דְאֵי לִיכָא אֵלָא לִילָלָה לֵא: ר"ש' ד"ה חֲבִיתִי מ' וְכו'. בְּשִׁילָה הַתְּחֵלָת מִפִּי לֵיה שְׂדוּחָה שְׁבַת וְטוֹמָאָה דְּבַתֵּי וְאִפְּלוּ שִׁבְתָּ וְאִי' בְּטוֹמָאָה:

שיטה מקובצת

א א מיי פ"א מהל' תמורה הל'
א יב:

ב ב מ' פ'ח מ'חל מ'ע'ק
מ'ע'ק
מ'חל מ'ט
ג ג מ'י' ש'ם מ'לס
ד ד מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס ב'חלס
ה ה מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס
ו ו מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס
ז ז מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס
ח ח מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס
ט ט מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס
י י מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס
יא יא מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס
יב יב מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס
יג יג מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס
יד יד מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס
יז יז מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס
יח יח מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס
יט יט מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס
כ כ מ'י' ש'ם מ'חלס מ'חלס

תורה אור השלם

- אם מלא מעורר "אש חרקה"
 1. חסר מעורר קשר חרקה
 אשח "ל" עלה ונתנה ובה
 נסכים דבר יחי ביום:
 וקרא: כל
 2. ונתנהו ונסכים
 3. לאלם ולכנסתם במסרים
 4. כמברז כ"י
 5. מלבד בנסת "י" ומלבד
 6. מוסמים ומלבד כל נרמים
 7. ומלבד כל נרומים: אשח
 8. תתנו: ל"י
 9. צ א ח ארז ח אה ח
 10. לאמר את מורה חלה חיה
 11. חלה על מורה חלה חיה
 12. על חלה על חקה וא
 13. המוחב חקה: ב
 14. אשח חשה ל"י מערערים
 15. לבד מרמים:
 16. לעלמים
 17. ולנסכים ולשלמים
 18. כמברז כ"י

מוסף רש"י

הובא בעמוד הקודם

שינויי נוסחאות

(א) בקרבתם יהיה שם
 (ב) בקרבתם הצלור ויהי בקרבתם
 הצלור מה שאלו בקרבתם
 הידוע (ש) בקרבתם אלה (ש)
 (ג) בקרבתם הצלור ויהי בקרבתם
 הידוע אלו חזק (ש) בקרבתם
 (ד) מהו זה ואלו (ש) וכן
 קונו בעקב (ש) מיד הוא
 (ה) חזק חליל קונו אלו (ש)
 (ו) כי באקרון קרבתם (ש)
 (ז) מלשם רביעני (ש) וכן
 (ח) מלשם בתי בקבם ידוע
 לאקוני ובהי שלמי צבור
 דורכים אדא דאחא. ויהי
 לעלי בני ממוח' ויהי
 (ט) מלשם שערק (ש)
 (י) מלשם מלשם ונשכרם
 נללה ממוח' (ש) ונללה.
 (יא) שחממוס (ש)
 (יב) הממקם (ש) נללה והמתי
 (יג) ומהרש (ש) ששעלי
 ומקטירי מוח' (ש) מלשם
 ששעלי ומקטירי מוח' (ש)
 (יד) הלל ממקטירי וסלני
 (טו) נללה בורל מוח' (ש)
 (טז) מלשם ממוח' (ש)
 (יז) קרוני מלשם מקטירי
 (יח) הקר. ס' לל
 (יט) קרס קרס בוס וכן נללה
 קדוק קרס קרס וכן נללה.
 נקקו שש אלוס ספוס (ממח' ממוח')
 (כ) אשכחא אשכחא (ש)
 (כא) חבוי (ש)
 (כב) ארשני אשכחא (ש)
 (כג) חבוי אשכחא (ש)
 (כד) חבוי אשכחא (ש)
 (כה) חבוי אשכחא (ש)
 (כו) חבוי אשכחא (ש)
 (כז) חבוי אשכחא (ש)
 (כח) חבוי אשכחא (ש)
 (כט) חבוי אשכחא (ש)
 (ל) חבוי אשכחא (ש)

וְיָקֹץ וְחָזַר שְׁלֹמֹה בְּצִבּוֹר אֵילָן
וַלְבַד וְקִירֵימֹה מִסּוּסֵי כֶּן לְדַמֵּר
מִבְּחֻתָּהּ וְנִסְחָה אֶפְלֹי (ו"ו)
וְיֹלֵךְ (ו"ו) מִתָּה הִוא מִמָּחַת (ו"ו)
וְיִדֹן (כ"ו) מֵאֵל הַמַּעֲרֹכֵה וְקֵאֵל
רַבֵּן לִיקְרֵב יִבְרֵךְ וְזֹאן קִרְטֵן בְּלִלָהּ
דְּקוֹשֶׁה שְׁקֻעָה חֲסָמָה הִוא מַעֲלֵן
אֵל הַלֵּלֶה הַסֵּד' מִן מֵאֵל חִימוֹת
וְהַאֲמַרְתָּ דְּרַבֵּן לִיקְרֵב כֵּן אֵלֶּה
הַסֵּד' חֲסָמָה וְזֹאן תּוֹרֹת הַעֲוִיָּה
אֵ"כ הִיא הַעֲוִיָּה מֵאֵי מִמַּעַט.
וְהַסֵּמֶךְ (ו"ו) מֵאֵי מִבְּחֻתָּה
אֵלֵךְ קוֹשׁ לִיקְרֵב אֵלֵךְ קוֹשׁ

י' היום. ונראה למורי דהוי מצי
בד שבתו' ה' הו"א ביממא אין
כתיב במועדו ואמרינן במועדו